

VIII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Si 27:4-7 (5-8))

Lugemine Siiraki tarkuseraamatust:

Sõelumisel jääb prügi sõelale – nii tuntakse ka inimese vigu, kui selle üle järele mõeldakse. Savinõusid proovitakse põletusahjus, aga inimest katsutakse järele tema kõnest. Kuidas puu eest hoolitsetakse, see saab nähtavaks puu viljast. Nõnda saavad sõna kaudu avalikuks ka inimese südame mõtted. Ära räägi inimesest head enne, kui sa oled teda tema kõnest järele katsunud. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 92:2-3. 13-14. 15-16 R:2a)

R: Hea on Issandat kiita.

Hea on Issandat kiita,
mängida Sinu nimele, Kõigekõrgem,
kuulutada hommikul Sinu heldusest
ja õhtul Sinu truudusest.

R:

Õige lokkab nagu palmipuu,
ta kasvab kõrgeks nagu Liibanoni seeder,
mis on istutatud Issanda kotta –
need lokkavad meie Jumala õuedel.

R:

Nad kannavad vilja ka vanadusepäevil,
on täis mahla ja värskust;
nad kuulutavad, et Issand on õiglane –
minu kalju, kelles ei ole ülekohut.

R:

(Teine lugemine 1Ko 15:54-58)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Kui kaduv peab riietuma kadumatusega ja surelik surematusega, siis saab tõeks kirjasõna: “Võit on surma ära neelanud. Surm, kus on sinu võit? Surm, kus on sinu astel?” Aga surma astel on patt ning patt saab oma väe Seadusest. Ometi Jumal olgu tänatud, sest tema annab meile võidu Jeesuse Kristuse läbi. Niisiis, mu armsad vennad, olge kindlad ja vankumatud; olge virgad, kui te Issandale tööd teete ja mõistke, et teie vaevanägemine Issandas ei ole asjatu.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 6:63b. 68b.)

Halleluuja. Issand, Sinu sõnades on Vaim ja elu.
Sinul on igavese elu sõnad. Halleluuja.

(Evangeelium Lk6 ,39-45)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal rääkis Jeesus rahvale tähendamissõna: “Kas suudab siis pime juhtida pimedat? Eks kuku nad mõlemad auku! Õpilane ei ole ülem oma õpetajast, vaid see, kes on kõik selgeks õppinud, saab oma õpetajaga samaväärseks.

Aga miks tahad sa näha pindu oma venna silmas, kuid palki oma silmas ei pane tähele. Ning kuidas võid sa oma vennale öelda: vend, lase ma tõmban välja pinnu sinu silmast, kui sa palki oma silmas ei näe? Sa silmakirjatseja! Tõmba kõigepealt palk oma silmast välja, siis näed pindu välja tõmmata oma venna silmast.

Ei ole head puud, mis kannaks halba vilja, ega halba puud, mis kannaks head vilja, sest iga puud tuntakse tema viljast. Viigimarju ei nopita ju kibuvitstest ega viinamarjakobaraid ohakaist. Heast inimesest lähtub hea, sest headus on tema südames. Kurjast inimesest lähtub kuri, sest kurjus on tema südames, ja millega süda on täidetud, sellest räägib suu.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad. Kui pime juhib pimedat, siis kukuvad mõlemad auku. Niisugune asjade käik on kahtlemata üsna tõenäoline, kuid seda vaid juhul, kui juhtpime peab end nägijaks ja on seetõttu liiga enesekindel. Tegelikult on pimedad aga oma puudusest teadlikud ning on õppinud sellega hakkama saama. Jalgealust on ju võimalik enne astumist kepiga kombata ning orienteeruda kuulmise ja muude meelte järgi, mis on vaegnägijatel tavaliselt eriti teravaks arenenud.

Kui nüüd pimedad peaksid tõepoolest mitmekesi teed käima ilma nägijate abita, siis saaksid tagumised juhtpimedat aidata, kui too pinna jalge alt kaotab, ning ta august jälle välja tõmmata. Ka vaimses mõttes tuleb elus aegajalt ette olukordi, kus nägijast teejuhti pole kusagilt võtta ning meil ei jää muud üle kui järgneda kõige kogenumale pimedale. Aga ka vaimsest juhust tuleb vahel kõvasti kinni hoida selleks, et saaksime ta kohe tagasi tõmmata, kui ilmneb, et ta on muutunud liiga enesekindlaks ja juhhib meid auku kukkumise suunas.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, millest muust saab inimene teha oma järeldused kui ikka sellest, mida ta teab ja mida ta on oma elus konkreetselt kogunud. Ühe loomaarsti käest küsiti kord, kuidas saab ta aru, et loom on haige – nad ei oska ju rääkida? Ta vastas: “Eks ikka tänu sellele, et ma olen näinud palju terveid loomi, ja seetõttu märkan, kui midagi on korrast ära.” Sellest vastusest võib järeldada, et kui mõni loomaarst oleks näinud ainult haigeid loomi, siis tunduksid terved talle ebanormaalsetena.

Paraku tekitab kogemuste pinnal otsustamine teisigi vastuolusid. Näiteks kui keegi valetab ja varastab, kuid pole kunagi vahele jäänud, siis süveneb temas veendumus, et nii ongi õige – ta leiab, et need, kes end petta lasevad, on lihtsalt rumalad, kui lubavad temasugusel soolapuhujal oma silmadest pindu otsida, küsimata midagi otsija enda silmanägemise kohta.

Teise inimese silmast pinnu väljavõtmise kujund on problemaatiline muustki küljest. Selleks et ravida haiget, ei pea olema ise haige, vaid peab olema arst.

Evangeeliumit lugedes ei jää muidugi märkamata, et Jeesus räägib palgist ja pinnust silmas ülekantud tähenduses, sest päris elus oleks palgi silma sattumise järel silma omanik lihtsalt surnud. Jeesus räägib siin silmakirjalikkusest, kuid silmakirjalikkusel on kaks poolt, nagu ta on teisel meid ise õpetanud, kui ta ütleb: “Hoiduge aga, et te oma vagasid tegusid ei tee inimeste ees, et nemad teid vaataksid, muidu ei ole teil palka oma Isalt, kes on taevas! Ja kui te palvetate, siis ärge olge nagu silmakirjatsejad, sest nemad armastavad palvetada sünagoogides ja tänavanurkadel, et olla inimestele nähtavad! Tõesti, ma ütlen teile, neil on oma palk käes! Aga sina, kui sa palvetad, siis mine oma kambrisse ja lukusta uks, palveta oma Isa poole, kes on varjatud, ja su Isa, kes näeb varjatutki, tasub sulle!” (Mt 6:5-6)

Armsad õed ja vennad, kas siis tuleb välja, et inimeste ees avalikult palvetada, samuti nähtavalt paastuda ja almuseid jagada on silmakirjalik, aga kui teenime Jumalat salajas ja jätame ümbruskonnale mulje, et me üldse ei anneta, ei palveta ega paastu, siis on see Jumalale

meelepärane? Inimesel võib seepeale muidugi tekkida kiusatus kõik üldse tegemata jätta... kuid ei tohi unustada, et Jumalale on meelepärane ikka see, kui me ei jäta salajas palvetamata ega muud head tegemata. Sisuliselt aga on altruistikul tagasihoidlikkusel ja kuritahtlikul silmakirjalikkusel paraku tõepoolest üks ja sama toimimisprintsip: oma tegelike eesmärkide varjamine, kõrvaltvaataja eksitamine.

Kahjuks tuleb tõdeda, et inimene peabki oma häid tegusid pigem varjama, muuhulgas ka sel põhjusel, et mõni pettur võib neid kurjasti ära kasutada. Kuid Jumal näeb inimese vilju nii nagu need valmivad. See on tõesti nii, et hea puu ei saa kanda halba vilja ega halb puu head vilja – ning osaliselt on see antud meie eneste kätte, missuguseks puuks me end kasvada laseme. Aamen.